

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 20/20

Luxemburg, 3 martie 2020

Hotărârea în cauzele C-75/18 și C-323/18
Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. și Tesco-Global Áruházak
Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Impozitele speciale prelevate în Ungaria pe cifra de afaceri a întreprinderilor de telecomunicații și din sectorul comerțului cu amănuntul sunt compatibile cu dreptul Uniunii

În Hotărârile **Vodafone Magyarország (C-75/18)** și **Tesco-Global Áruházak (C-323/18)**, pronunțate la 3 martie 2020, Curtea, reunită în Marea Cameră, a **considerat compatibile cu principiul libertății de stabilire și cu Directiva 2006/112¹ (denumită în continuare „Directiva TVA”) impozitele speciale prelevate în Ungaria pe cifra de afaceri a întreprinderilor de telecomunicații și a întreprinderilor care își desfășoară activitatea în sectorul comerțului cu amănuntul**. Astfel, împrejurarea că aceste impozite speciale, care grevează cifra de afaceri în mod progresiv (sau chiar foarte progresiv în ceea ce îl privește pe cel de al doilea), sunt suportate în principal de întreprinderi deținute de persoane originare din alte state membre, ca urmare a faptului că aceste întreprinderi realizează cifrele de afaceri cele mai importante pe piețele maghiare vizate, **reflectă realitatea economică a acestor piețe și nu constituie o discriminare împotriva acestor întreprinderi**. Curtea a statuat de asemenea că, întrucât impozitul la care sunt supuse întreprinderile de telecomunicații nu prezintă toate caracteristicile esențiale ale TVA-ului, acest impozit nu poate fi asimilat acestuia din urmă, astfel încât nu aduce atingere funcționării sistemului de TVA al Uniunii și, prin urmare, este compatibil cu Directiva TVA.

Întrucât i s-a solicitat să stabilească și compatibilitatea legislației maghiare de instituire a acestor impozite speciale cu normele Uniunii în materia ajutoarelor de stat, Curtea s-a pronunțat, într-o primă etapă, cu privire la admisibilitatea acestor întrebări². În această privință, Curtea a amintit că taxele nu intră în domeniul de aplicare al dispozițiilor Tratatului FUE privind ajutoarele de stat, cu excepția cazului în care acestea constituie modul de finanțare a unei măsuri de ajutor și fac astfel parte integrantă din această măsură. Or, o taxă nu este susceptibilă să facă parte integrantă dintr-o măsură de ajutor decât atunci când există o legătură de alocare obligatorie între această taxă și ajutor în temeiul reglementării naționale relevante. În speță, Curtea a constatat totuși că cererile de scutire de impozite speciale pe care societățile reclamante le au introdus în fața autorităților fiscale maghiare privesc impozite cu aplicabilitate generală vărsate la bugetul de stat, fără a fi alocate în mod specific finanțării unui avantaj în favoarea unei categorii speciale de persoane impozabile. Curtea a concluzionat că nu există o legătură de alocare obligatorie între impozitele speciale prelevate în sarcina acestor societăți reclamante și scutirea de care beneficiază anumite persoane impozabile, astfel încât eventualul caracter ilegal al unei asemenea scutiri în raport cu normele dreptului Uniunii aferente ajutoarelor de stat nu este de natură să afecteze legalitatea acestor impozite speciale în sine. Prin urmare, societățile reclamante nu se pot prevala în fața instanțelor naționale de acest eventual caracter ilegal pentru a se sustrage de la plata impozitelor menționate.

¹ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

² În anul 2019, Tribunalul a anulat două decizii ale Comisiei privind calificarea drept măsuri de ajutor de stat a impozitului polonez în sectorul vânzării cu amănuntul și a taxei maghiare pe publicitate [Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2019, *Polonia/Comisia* (cauzele conexe [T-836/16](#) și [T-624/17](#), Comunicatul de presă [64/19](#)) și Hotărârea Tribunalului din 27 iunie 2019, *Ungaria/Comisia* ([T-20/17](#), Comunicatul de presă [84/19](#))]. Aceste hotărâri fac în prezent obiectul unor recursuri în fața Curții ([C-562/19 P](#) și [C-596/19 P](#)).

Într-o a doua etapă, Curtea a examinat dacă legislația maghiară de instituire a impozitelor speciale în cauză instituie o discriminare întemeiată pe locul în care se află sediul societăților, interzisă de dispozițiile Tratatului FUE referitoare la libertatea de stabilire. În această privință, Curtea a constatat mai întâi că societățile-mamă ale reclamantelor au sediul în Regatul Unit și, respectiv, în Țările de Jos și că, în măsura în care își desfășoară activitățile pe piața maghiară prin intermediul unor filiale, libertatea lor de stabilire poate fi afectată de orice restricție aplicată acestor filiale. După ce a amintit jurisprudența sa privind interzicerea discriminărilor directe și indirecte, Curtea a constatat în continuare, în speță, că impozitele speciale în litigiu nu fac distincție în funcție de locul în care se află sediul societăților.

În acest context, Curtea a subliniat, în primul rând, că, întrucât toate întreprinderile care își desfășoară activitatea în Ungaria în sectoarele vizate sunt supuse impozitelor incriminate, iar cotele de impozitare respectiv aplicabile diferitor tranșe ale cifrei de afaceri sunt valabile pentru ansamblul acestor întreprinderi, legislația maghiară de instituire a acestor impozite nu stabilește nicio discriminare directă în detrimentul întreprinderilor deținute de persoane (fizice sau juridice) din alte state membre.

În al doilea rând, Curtea a verificat dacă (puternica) progresivitate a impozitelor speciale poate fi considerată o sursă de discriminare indirectă în detrimentul acestor din urmă întreprinderi.

În această privință, Curtea a constatat că, în ceea ce privește exercițiile fiscale în cauză, și anume cele care acoperă perioada cuprinsă între 1 aprilie 2011 și 31 martie 2015 în cauza Vodafone și cea cuprinsă între 1 martie 2010 și 28 februarie 2013 în cauza Tesco, persoanele impozabile care se încadrau numai în tranșa de bază impozitată cu 0 % erau, toate, persoane impozabile deținute de persoane maghiare, în timp ce cele care se încadrau în tranșele superioare erau în majoritate persoane impozabile deținute de persoane din alte state membre. Astfel, cea mai mare parte a impozitului special a fost suportată de persoane impozabile deținute de persoane din alte state membre.

Cu toate acestea, Curtea a amintit că statele membre sunt libere să stabilească sistemul de taxare pe care îl consideră cel mai adecvat și să impună o impozitare progresivă pe cifra de afaceri în măsura în care quantumul cifrei de afaceri constituie un criteriu de distincție neutru valoarea cifrei de afaceri constituie un criteriu de distincție neutru și un indicator relevant al capacității contributive a persoanelor impozabile. În acest context, împrejurarea că cea mai mare parte din impozitele speciale în cauză este suportată de persoane impozabile deținute de persoane fizice sau juridice din alte state membre nu poate fi suficientă pentru a se constata existența unei discriminări în detrimentul lor. Astfel, această împrejurare se explică prin faptul că piețele vizate în prezentele cauze sunt dominate de asemenea persoane impozabile, care realizează pe acestea cifrele de afaceri cele mai importante. Ea constituie astfel un indicator contingent sau chiar aleatoriu, care poate fi atins de fiecare dată când piața vizată este dominată de întreprinderi din alte state membre sau din state terțe sau de întreprinderi naționale deținute de persoane din alte state membre sau din state terțe. În plus, tranșa de bază impozitată cu 0 % nu privește exclusiv persoanele impozabile deținute de persoane maghiare, din moment ce orice întreprindere care își desfășoară activitatea pe piața vizată beneficiază de reducere pentru partea din cifra sa de afaceri care nu depășește plafonul corespunzător acestei tranșe. În consecință, cotele (intens) progresive ale impozitelor speciale în cauză nu instituie, prin însăși natura lor, o discriminare întemeiată pe locul în care se află sediul societăților, între persoanele impozabile deținute de persoane maghiare și persoanele impozabile deținute de persoane din alte state membre.

În plus, în hotărârea sa pronunțată în cauza C-75/18, Curții i se solicita stabilirea compatibilității introducerii impozitului special pe cifra de afaceri a întreprinderilor de telecomunicații cu Directiva TVA³. În această privință, ea a amintit că trebuie să se analizeze în special dacă impozitul în discuție are ca efect compromiterea funcționării sistemului comun al TVA-ului prin grevarea circulației bunurilor și serviciilor și prin afectarea tranzacțiilor comerciale într-un mod comparabil cu TVA-ul, ceea ce este cazul, printre altele, al impozitelor care prezintă caracteristicile esențiale ale TVA-ului. Ea a constatat însă că legislația maghiară de instituire a impozitului special în cauză nu

³ Articolul 401.

prevede perceperea acestui impozit în fiecare stadiu al procesului de producție și de distribuție și nici deducerea impozitului achitat în etapa precedentă a acestui proces. Astfel, întrucât două dintre cele patru caracteristici esențiale stabilite de Curte în jurisprudența sa anterioară nu sunt îndeplinite de impozitul special în cauză, Directiva TVA nu se opune introducerii acestuia.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Textul integral al hotărârilor ([C-75/18](#) și [C-323/18](#)) se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106